

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.582/2013/5.szám

A Kúria a Bán, S.Szabó & Partners Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szemán Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Borsos Krisztina jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 31. napján kelt 4.K.29.459/2013/5. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.29.459/2013/5. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél valamennyi adóra és költségvetési támogatásra kiterjedően bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatot az alperes a 2011. június 30. napján kelt határozatában megváltoztatta, kötelezte a felperest 2006. évre társasági adó adónemben 15.110.000 Ft, társasvállalkozások külön adója (a továbbiakban: különadó) adónemben 90.920.000 Ft azaz összesen 106.030.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet megfizetésére, adóbírsággal sújtotta, késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes keresete alapján eljáró elsőfokú bíróság jogerős ítéletében az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. Jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes a társasági adóról és osztalék adóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 8.§ (1) bekezdés d) pontjában foglalt rendelkezésre

figyelemmel helytállóan növelte meg a felperes adózás előtti eredményét. A felperes a közigazgatási és a peres eljárás során sem bizonyította, hogy az alperes az elutasított költség tekintetében megsértette volna a vállalkozási tevékenység elszámolására irányadó szabályokat.

Az árvízvédelmi létesítési engedély ellenértéke az ingatlan vételárába tartozott, mivel az adásvételi szerződésben is e körben került rögzítésre, ezért az alperes tévesen állította, hogy ezt nem kell számításba venni a vételárnál. Az új eljárás során ezért úgy kell megállapítania az elsőfokú adóhatóságnak a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költséget, hogy a haszon 5%-ának kiszámítása során figyelemmel kell lennie arra, hogy a vételár részét képezte az árvízvédelmi létesítési engedély ellenértéke is. A felperes 2006. augusztus 31-ei fordulónappal közbenső mérleget készített, ez alapján határozta meg az adó alapját és az adót, ez olyan objektív bizonyíték, amely alkalmas arra, hogy a felperesi adózói szándékot hitelt érdemlően igazolja. Az új eljárás során az elsőfokú adóhatóságnak ezért a felperesi adómegállapítást kell alapul venni, vizsgálnia kell, hogy a felperes adómegállapítása törvényes-e, mivel erre nem került sor, mert az adóhatóság más jogalapon hozott döntést.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben vitatta a különadó adónem tekintetében hozott ítéleti döntést, és e körben is kérte a felperesi kereset elutasítását. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az általa vitatott körben nem felel meg az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97. § (4) bekezdésében, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. § (1) bekezdésében, 339/A. §-ában, az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Különadó tv.) 8. § (5) bekezdésében foglaltaknak.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott részének hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban - rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a Pp.275. §-a értelmében a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (BH2002.29., BH2012.179.).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket

rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, mivel ez nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

A Kúria a Pp. 275. §-a alapján eljárva azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott része is megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, az ítéleti tényállás megalapozott és jogszerű, ennél fogva a felülvizsgálati eljárásra is irányadó.

A Különadó tv. 8. §(5) bekezdése értelmében a vállalkozó választhat, hogy 2006. szeptember 1-je és december 31. közötti időszakra a 2006. évi különadóalapot arányosítja, vagy 2006. augusztus 31-re készített közbenső mérleg alapján a 2006. üzleti évet lezáró beszámoló adataiból a közbenső mérleg megfelelő adatait levonva állapítja meg a különadó alapját.

A felperes a rendelkezésre álló adatok szerint a 0629 típusú bevallásában az erre szolgáló mezőben az arányosítás módszerét jelölő 1. kódszámot tüntette fel, és a különadó fizetési kötelezettségét 0 Ft-ban határozta meg. Alperes által nem vitatott tény ugyanakkor az is, hogy a felperes 2006. augusztus 31-ei fordulónappal közbenső mérleget készített és az elektronikus bevallás módszere 2006-ban került bevezetésre és 2006. év közepén került bevezetésre a különadó is. A különadó bevallására szolgáló nyomtatvány kitöltése kapcsán a bevallást kitöltő program nem jelzett hibaüzenetet abban az esetben, ha a különadó alapjának meghatározásakor jelölt kódszámnak nem felelt meg a fizetendő adó összege, és az esetleges tévedés kijavítására a perrel érintett időszakban nem állt rendelkezésre adóhatóság által kidolgozott módszer.

Osztja a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett jogi álláspontot, mely szerint egyértelműen adatközlésnek minősül a különadó számítási módra vonatkozó, erre rendszeresített bevalláson megjelölt kód, de önmagában ennek alapján nem ítélt meg az adófizetési kötelezettség, mivel az adózónak más adatokat is kell közölnie, illetve bevallás alapjául szolgáló nyilvántartásokat is el kell készítenie. Mindezekből pedig az következik, hogy az elsőfokú bíróságnak érdemben meg kellett vizsgálnia a felperes azon kereseti érvelését, mely szerint a bevallásban feltüntetett adóalap számítási mód megjelölés csupán tévedés, elírás következménye. E körben pedig annak van jelentősége, hogy egy jogszabály szerinti választás egyértelműen azonosítható-e ennek végrehajtási módjával. Ha az adózó a közbenső mérleg kidolgozásával járó adóalap meghatározási módot választotta és ezt megfelelően végrehajtotta, ez alapján kalkulálta az adóalapot és az adót, akkor

a választási joggal való élésre irányuló szándéka egyértelműen azonosítható. Az elsőfokú bíróság tehát a rendelkezésére álló adatok alapján okszerű bizonyítékértékeléssel helyesen állapította meg, hogy a bevallásban feltüntetett adóalap számítási mód elírás. Az elsőfokú adóhatóságnak ezért az új eljárás során azt kell megvizsgálnia, hogy a felperesi tényleges választást alátámasztó közbenső mérleg formai, tartalmi szempontból megfelel-e a törvényi előírásoknak, fordulónapja 2006. augusztus 31-ei-e, a benne szereplő adatok valóban erre az időszakra könyvelt adatokkal egyeznek-e meg és egyéb rendelkezésre álló adatok alapján helytálló, megalapozott ténybeli és jogkövetkeztetést kell levonni arra nézve, hogy megfelel-e vagy sem a felperesi különadó bevallás a közbenső mérleg alapján készítendő bevallásnak, mivel a revízió során és határozatában nem ennek alapján, hanem az arányosításra vonatkozó rendelkezések értelmében vizsgálódott, illetve hozott érdemi döntést.

Az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Art. 97. § (4) bekezdésében, és Pp. 339/A. §-ában foglaltaknak. A felperes ugyanis már a közigazgatási eljárás során az észrevételében, továbbá a fellebbezési eljárásban is hivatkozott ugyanazokra az érvekre, amelyre keresetét alapította és erre vonatkozó állításait alátámasztó bizonyítékait is becsatolta.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért eljárási, illetve anyagi jogszabály, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-ában bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2014. július 3.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró